

pro, avui ja tot-hom veu que si per arribar a n'aixó no comencem per oposar sindicat a sindicat, centre a centre, organització a organització, baluart a baluart en una paraula, no arrancarém als obcecats dels fangals del error, ni podrém evitar que'ls joves se'ns hi aboquin.

La organització social catòlica es una necessitat de la época.

¿Que valdria més no haver-hi hagut d'arribar? ¿que seria molt més bonic capacitar a amos i treballadors dels seus deures sense exposar-se als perills qu'importa la organització material...?

També hauria valgut més treballar en aquest sentit quan era hora...

També valdria més gorir a tot malalt a la primera petita indisposició que'n ell se manifesta...

Ara, cal aplicar remeis que predisposin al cos social per a altres de més pràctics i eficaces.

Mn. FRANCESC GAY

Com deu esser educada la dona

Avans de desentrotllar aquesta important i debades oblidada idea, sigui'm permés relatar un fet històric.

Napoleó I, quin entusiasme i gloria tocava quasi sempre al límit del deliri, no content de remunerar en vida als representants de la Glòria de França fundà un col·legi destinat a educar per compte del Estat a disortoses orfes dels condecorats amb la Legió d'Honor. Aquest famós col·legi es conegut amb el nom de *Saint Denis*.

Dir que'l va dotar de rendes capritxoses, de luxe i de privilegis, seria inútil sabent que era obra de qui edifica el Panteó i la Magdalena.

Mes de mig segle després, Napoleó III son nebot va establir a París no un, sinó molts col·legis per educar també a compte del Estat les orfes dels treballadors. Dotats amb modesta abundancia s'hi dona de menjar i de vestir, s'hi educa física i moralment segons el còdigo familiar, i se les hi ensenya ofici.

Ara be, amables llegidors, ve-

leu qu'us digui una cosa trista i altra d'alegre?

De *Saint Denis* han sortit una moltitud de *loretes* o *cocotes*, mentres que de les escoles del barri, un sens nombre de bones mares de família.

Es per ventura que la educació de Sant Denis es imperfecta? Res de això.

¿Es perquè s'hagi bastardejat el pensament del fundador? Tampoc ¿Aon està doncs el misteri?

En *Saint Denis* es fa a les dones duqueses, i al sortir del col·legi, no se'ls hi dona ducat.

En les escoles del barri, s'ensenya a les noies a ser pobres, i quan surten de elles, es troven sapiguent esser-ho.

Heus aquí tot el secret de la educació.

Els pares actuals, si be que amb honroses excepcions, se pregunten ¿quant podré gastar en la educació de les nenes? en lloc de dir ¿quant podrà gastar la nena després que la eduqui?

El primer sistema condueix a la ruina; el segon a la felicitat.

Peró com l'home per justificar els seus erros ha inventat una bonica frase, també en aixó diu lo que va dir un sogre.

—Ma filla no porta res, però he procurat donar-li una super-brillant educació que val més que tots els tresors.

Eugany, erro i tonteria, permeteume que digui jo.

Si la noia no te res, deu portar la educació de la que no te res, educació per cert molt diferenta de la brillant que convé a la que te quelcom o molt.

Una duquesa educada brillantment a l'escola del barri, serà una duquesa deplorable, una pobre educada brillantment en *Saint Denis* serà lo que... Deu tal volta no voldrà.

La educació moderna de la dona, està per lo comú molt mal entesa.

Sigui, poso per cas, una educada per 5.000 pessetes. En trova 7.000; visqueren a lo gran pero després es vegé reduida a 1.000. Com se les arranjà? No vullau sapiguer ho...
LICURGO

Les vetllades dominicals en nostre Foment Cultural.

Un altre exit pot apuntarse nostre Foment amb motiu del primer Festival d'educació física i estètica que celebrá el diumenge passat i en el que hi prengueren part els aixerits nens que formen la secció de gimnasia del Foment, M. Vidal, P. Moner, J. Piferrer, S. Rota, J. Cardana, J. Esquena, J. Gelpi, J. Puignau, M. Arigós, M. Garriga, S. Gelpi i A. Cerdá. Comensá l'acte amb una ronda d'entrada a l'escena després de la que l'instructor de la mentada secció Rnt. D. Josep Esparch explicá en breu i eloqüent parlament l'objecte i finalitat de la secció que dirigeix. Seguiren altres marxés i cansons rítmiques interpretades admirablement meresquent especial menció «Les Formiguetes» i «El Cirerer» del mestre Llogueras, tinguent-se de repartir aquesta a instancies del públic que ho demaná amb entusiastes aplaudiments. En aquest quadre desempenyá amb molta gracia el paper de masover el jove Eugeni Fermentí. A tots els nombres acompanyà amb el piano Mn. Mariano Burch.

Al final de la primera part representá molt be el monolech còmic «El Reyet de casa» del simpàtic jovenet en Martí Vidal i com a coronament del acte feren les delícies del públic en la peassa còmica «El Llaminer castigat», els jovenets actors bella esperança del teatre del Foment en Joaquim Gelpi i en Rafel Bosch. El nombrós públic sorti molt satisfet de la festa havent premiat amb sincers aplaudiments tots els nombres del selecte programa. Nostra coral felicitació a tots.

En el nombre passat al resenyar els grandicosos actes de la «Diada de la Bona Prens» el cronista feu una ommissió involuntaria facilment explicable per la gran extensió que doná a la ressenya de la festa. Ens referim a la part que en la vetllada prengué la secció coral del «Foment Cultural» qui-